

Folk. Tværtimod, jeg tror, de ere meget mindre urimelige, for de ere vant til at blive skuffede paa adskillige Punkter. De have ikke den Magt som saa mange andre til at sætte deres Krav igennem, idet de kun have faa Repræsentanter her paa Tinge, som kunne tale deres Sag. Saa de ere som sagt vant til at lide Skuffelser paa forskellige Punkter.

Og jeg kan ikke erkende, at dette, der her tilbydes, er saa stor en Gave, som det tilsyneladende er, thi det er noget, der har været givet dem Løfte om Gang efter Gang, at det Laan, der blev givet dem, var et rentefrit Laan. Det er foreslaaet i Finansudvalgene Gang efter Gang, at Laanet skulde gives dem som Gave og ikke som Laan. Naar man derfor i Betænkningen tillige har opført Renterne af dette Laan, kan jeg ikke andet end faa det Indtryk, at man til en vis Grad har opført det saaledes, for at det skulde se ud, som om man gav dem saa meget som muligt. Det kan være, at jeg tager fejl paa det Punkt, men jeg synes ikke, at man, naar man bevilger Folk et rentefrit Laan og siger, at det kan være et Spørgsmaal, om man skal give dem det som Gave eller som rentefrit Laan, saa har Lov til at opføre Renterne med, og de løbe i dette Tilfælde op til over 200,000 Kr.

Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister mener, at det maaske havde været bedre, hvis der slet ingen Diger vare komne paa Lolland og Falster, og at denne Foranstaltning blev truffen paa Grund af den Skræk, som Stormfloden forvoldte. Det giver mig et svagt Haab om, at den højtærede Minister dog vil indrømme, at denne Foranstaltning ved Lovgivning blev paatvungen Folk den Gang, jeg tror ikke, de bleve forhørte om, hvorvidt de vilde have Diger eller ikke, jeg tror ikke, man spurgte Digeinteressenterne ad, om de vilde have disse Diger eller ej. Man sagde ganske simpelt i Rigsdagen: Der er et Ønske dernede om at faa Diger og værs'god! saa skulle I have dem, selv betale dem og selv vedligeholde dem i Fremtiden, der var heller ingen, der havde tænkt sig Muligheden af, at Vedligeholdelsesomkostningerne blot tilnærmelsesvis vilde løbe op til et saadant Beløb som henimod et Par Millioner. Man har altsaa sagt: Lad disse Folk dernede betale! Og derfor kan der jo være Rimelighed for nu at stille dem saa gunstigt som muligt i Fremtiden.

Jeg skal ganske vist erkende, at den højtærede Minister har megen Ret i, at

nogle af dem, der maaske tale højest dernede, ere Folk, som der ikke er saa megen Grund til at komme i Møde som andre, fordi de senere hen have købt deres Ejendomme med den Digeskat, der hvilede derpaa. Men der er ganske den samme Grund til at lette Digeskatyderne, som der var til overhovedet at skride til Skattelettelser og Skattereformer, og jeg betragter det som en meget stor Fejl, at hele Digeskatsspørgsmaalet ikke blev taget med under Skattereformen, det burde egentlig passende være løst paa det Tidspunkt sammen med de øvrige Skattespørgsmaal.

Endnu skal jeg bemærke, at naar den højtærede Minister mener, at Digeskatyderne ville blive saa overordentlig gunstig stillede i Fremtiden, idet de faa en Lettelse af 10 Øre pr. Enhed, ved at Skatten bliver fikseret til 18 Øre, medens den de sidste Aar har været henimod 28 Øre, er det ganske vist en Lettelse, en Lettelse, som andrager 16,000 Kr. om Aarer, men da der er 39,000 Tdr. Land, som ere inddragne under Digeskatten, vil det jo ikke blive en saa ganske forfærdelig stor Skattelettelse pr. Td. Land.

Jeg kan heller ikke indse, at der egentlig nu er nogen Grund til at paalægge Maribo Amsraad at betale til Reservefonden, hvis den gaar ned under sin oprindelige Størrelse, og tvinge det til at afgive noget af det, det har Ret til nu. Den højtærede Minister mente, at Amsraadet var interesseret i, at Beboerne havde saa god en Skatteevne som vel muligt. Men det er dog, synes jeg, noget mærkeligt, at Amtet skal betale for, at Beboerne kunne bevare denne Skatteevne, Amtet vil jo i Virkeligheden kunne komme til at betale større Bidrag, end det nogen Sinde har Haab om at faa ind igen, ved, at disse Beboeres Skatteevne bliver forøget. Jeg skal derfor meget henstille til det Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag, og til den højtærede Minister, at de ville være villige til at tage Sagen op til en grundig Drøftelse og Forhandling, og at de ville være villige til at komme Digeskatyernes Krav noget mere i Møde, end det forekommer mig, der er gjort i det Forslag, der er Frukten af den afgivne Betænkning.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frederiksen: Jeg vil gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem for Stubbe-